

מעגל שנפתח ב-1958 נסגר ב-1976, על מנת לתת מקום למעגל רחב יותר, משפיע יותר והולם יותר. השנים 1976-1985 הוקדשו לחינוך דורות של פיזיותרפיסטים צעירים ולבנייה ורענון של תכנית הלימודים, הסיפוחים הקליניים ובחינות הגמר. גולת הכותרת היתה פעילותה הבלתי נלאית לאקדמיזציה של המקצוע. בזכות ראייתה את הנולד, כשרונה לגשר בין הרצוי למצוי וחריש לאורך ולרוחב, הצליחה לקדם את מקצוע הפיזיותרפיה בישראל ולמצב אותו כתחום בלתי נפרד ממערכת בריאות נותנת טיפול וממערכת בריאות רגולטורית. תואר שני בניהול חינוך ולמודי תעודה בניהול מערכות בריאות, רק חזקו יכולותיה והיוו מסד להקמת יחידת מטה במשרד הבריאות.

נגד כל הסיכויים, תחילה בהתנדבות ולאחר מכן בדלת הראשית, קמה בשנת 1985 היחידה לפיזיותרפיה במשרד הבריאות. יחידה הבונה סטנדרטים, קובעת מדיניות מפקחת, מדריכה, מנחה ומקדמת את כל תחומי מעורבות המקצוע. בתי חולים, גריאטריה, ילדים וקהילה. כאילו אומרת "אנחנו כאן"! יש לנו אמירה! יש לי אמירה! השנים 2001-1985, בהן עמדה בראש הפירמידה פתחו שערים רבים שבכולם נכנסה. פיתוח תכנית השלמה לתואר ראשון לפיזיותרפיסטים מה"דור הראשון", בניית קורס הסבה לרופאים עולים מברית המועצות דאז, כתיבת נהלים לעבודת הפיזיותרפיסט בגריאטריה, בבתי חולים כלליים, להידרוטרפיה, לשאיבת כיה תוך קני, פעילות לקידום חוק הפיזיותרפיה ועוד ועוד.

השערים הובילו לעשייה ופעילות בינלאומית. החל משכנינו בירדן, להם תרמה רבות בהעשרת ידע, דרך קידום תכניות הלימודים לפיזיותרפיה באוניברסיטת בית לחם ועד לקבלת תפקיד סגנית נשיאת הארגון האירופאי לפיזיותרפיה אותו מלאה שתי קדנציות. כל אותה תקופה לא שכחה יוספה את תחום החינוך ואת הפעילות הציבורית גם בארץ. החזיקה בחלקיות משרה באוניברסיטת תל אביב ושמשה תקופה כמזכירת ארגון הפיזיותרפיסטים. היעד הבא כבר עמד בפתח, 2001-2007 היו שנים של מימוש חזון נוסף. הקמת המחלקה לפיזיותרפיה במכללת יהודה ושומרון. אלה שנים של בנייה מן המסד ועד הטיפוח תוך התאמה לדרישות האקדמיזציה של הגופים המאשרים ועד לקבלת ההכרה כמוסד אקדמי לכל דבר. גם כאשר פרשה פורמלית, לא פסקה לייצע, ללוות ולהשתתף ככל שהתבקשה.

יוספה שמשה אוזן קשבת לרבים. לעיתים לקחה על עצמה את תפקיד האם במצוות של "עשה ואל תעשה" ולעיתים את תפקיד החברה, העמיתה והמנהיגה. בחוכמתה ותבונתה כי רבה, השכילה לזהות ולאחר "חלון הזדמנויות", כשרון מבטיח וההירות מתבקשת. בכל צומת בחייה המקצועיים הותירה תוצרים התורמים להבטחת איכות שרותי הפיזיותרפיה כשהיושר האישי והיושרה משמשים נר לרגליה.

מי ייתן ונשכיל ללמוד ולהתנהל ברוח זו של חלום, חזון ועשייה לקידום המקצוע שכה אהבה ולזכרה.

יהי זכרה ברוך,

שולה הן, BPT, MPA

סגנית פיזיותרפיסטית ראשית
ואחראית תחום גריאטריה במשרד הבריאות

שלושה שבועות לפני פטירתה, צלצלה אלי יוספה דנציגר ז"ל ואמרה לי כי היא שולחת אלי בדואר את הספר אותו התכוננה לסקור לקראת הגיליון הנוכחי של כתב העת. זאת, כיון שאינה חושבת שתוכל לעמוד במטלה זו הפעם ואינה רוצה שהספר "יתקע אצלה". מי שהכיר את יוספה יודע כי הסתכלות חדה ואמיתית זו שקפה את דרך חייה ומהותה של יוספה. אישה רבת פעלים אשר ראתה בקידום מקצוע הפיזיותרפיה בארץ שליחות חיים ועשתה כה רבות לפני ומאחורי הקלעים למען מטרה זו.

בדבריה של שולה הן לזכרה של יוספה אשר פותחים גיליון זה, לומדים אנו על התפתחות מקצוע הפיזיותרפיה בארץ כהשתקפות מסלול חייה של יוספה. אך לכה רבים מאיתנו יוספה הייתה לא רק פיזיותרפיסטית מובילה אלא גם חברה נאמנה ואמיתית. צחוקה הצרוד והמתגלגל יחסר לכולנו.

יהי זכרה ברוך.
יוכבד (יוכי) לויפר, PT, D.Sc
עורכת ראשית

על יוספה

כשהמילים דוממות ועל המעשים מספרים, אנו מקשיבים, למדים וזוכרים. אמרו חז"ל "אמור לי מי חברך ואומר לך מי אתה" על יוספה אומר, אמור לי מי יוספה ואומר לך מי חבריה.

רבים מהם פיזיותרפיסטים ואלה שלא, נשאבו וכמעט הזדהו עם המקצוע תוך שהם מעורבים ומגויסים ע"י יוספה לפרויקטים משותפים בפעילות ציבורית, דרך פעילות אקדמית ועד לעריכת סרטים בדמי ימיה. העיסוק בפיזיותרפיה היווה בעבור יוספה הרבה מעבר לעבודה, היו משולבים בו תמיד הנאה וביילוי ומעולם לא הוגדר במקום ובזמן. תחילת דרכה בשלהי שנות ה-50 בבית הספר לפיזיותרפיה באסף הרופא והיא כולה בת 17 אביבים.

ב-1958 זוכה יוספה להימנות על מחזור הבוגרים הראשון של המסלול התלת שנתי שאינו מחויב בסטג'. אולם, את החובות למדינה צריך למלא והיא מתגייסת לצה"ל וחוזרת לבית חולים אסף הרופא כפיזיותרפיסטית במדים ודרגת קצונה. נקודות הציון בהתפתחותה המקצועית של יוספה שזורות בהיסטוריה של הפיזיותרפיה בישראל. התקופה, מספר שנים לאחר מגפת הפוליו בישראל, המודעות לחשיבות השיקום של הילדים ולתרומתה של הפיזיותרפיה, מעמידים אותה כאחראית על מחלקה זו וכמדריכת הסטודנטים שבבית הספר הסמוך. אולם העולם הגדול קורץ, ארצות הברית מחייכת וניו יורק ולוס אנג'לס מקבלות אותה בזרועות פתוחות. ותק של 7 שנים צעירות, פותח לפנייה את דלתות הניהול ובשנת 1965 מתחילה בתפקידה כסגניתו של דר' אלדובי ז"ל, מנהל בית הספר לפיזיותרפיה במכון וינגייט. תקופה פורייה של הוראה, הדרכה קלינית, ניהול וקבלת תואר ראשון בפסיכולוגיה וחינוך, סללו את הנתבי הבא, עמידה בראשות בית הספר לפיזיותרפיה של אסף הרופא.